

25de Møde.

Tirsdag den 15. November, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Indenrigsministeren, at han her i Tinget ønsker at fremsætte:

Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Amtmandsebederne og

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 121 af 20. April 1906 om et midlertidigt Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. v. af 29. December 1857, jfr. Lov Nr. 75 af 1. April 1908 og Lov Nr. 264 af 22. December 1909.

Ved Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (L. Pedersen) er modtaget et Andragende fra fhv. Lærer ved Skolen paa Adserbo Sand Ole Larsen Jensen om forhøjet Understøttelse.

Dette Andragende vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Rørdam: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, omhandler hovedsagelig to Spørgsmaal, som begge ere af fundamental Betydning for vort Land. Det ene Spørgsmaal er, hvad der kan gøres for at fremme det danske Smørs Renommé i England, og det andet Spørgsmaal er et Led i Kampen mod Tuberkulosen. Hvad det første Spørgsmaal angaar, maa det vel siges, at det ikke er nødvendigt her at paavise, hvilken enorm Betydning det har for vort Land, at det danske Smør fremdeles bevarer det gode Omdømme, det har i England. Man kan beklage, at Udviklingen har taget en saadan Retning, at vi basere største Parten af vor Økonomi paa et Par enkelte Varer. Men naar det nu en Gang er Tilfældet, maa vi, indtil dette Forhold maaske bliver forandret, gøre, hvad der staar i vor Magt, for at holde det danske Smørs Anseelse oppe.

Der er desværre ingen Tvivl om, at der i den senere Tid har været fremsat mange Klager over det danske Smør. Jeg skal ikke udtale mig om, hvor berettigede eller mindre berettigede de have været, men naar man opmærksomt har læst det Foredrag, som Statskonsulent Faber nylig har holdt ved de samvirkende sjællandske Landboforeningers Delegeretmøde, kan det ikke være andet, end at et saadant Foredrag hos alle, der have tænkt over og beskæftiget sig med denne Sag, maa have vakt Bekymring og Ængstelse. Det er ikke en Sag, der alene angaar Landbrugerne, men det er en Sag, der angaar hele Landet og i højeste Grad angaar Lovgivningsmagten. Det forekommer mig derfor, at særlig Landboerne og Lovgivningsmagten med Taknemmelighed burde modtage det Lovforslag, som her ligger paa Tingets Bord. Men jeg synes, det i Virkeligheden ikke er Tilfældet. Da denne Sag i Fjor var til Behandling — der var som bekendt i Fjor fremsat et Lovforslag, som i alt væsentligt var lig det, der her foreligger —, havde jeg den Ære at være til Stede ved en Del Møder, som bleve afholdte angaaende denne Sag, bl. a. ved et meget stort Møde i min Valgkreds, hvor der var repræsenteret saavel Andelshavere som Mejerier, Mejeriformænd, Mejerister o. s. v. Paa dette Møde blev det fremsatte Lovforslag grundigt drøftet, men jeg kan ikke sige, at det fik nogen gunstig Modtagelse. Det var Genstand for overordentlig megen Kritik. Og heller ikke den Modtagelse, som det nu forelagte Forslag hidtil har faaet her i Tinget, har været ubetinget anerkendende. Der har været rejst meget stærke Angreb mod nogle af de Punkter, som jeg anser for de fundamentale i Lovforslaget, og det undrer mig, at denne Kritik er fremkommen netop fra Landboernes Side. Jeg kunde tænke mig, at man vilde sige: Vi modtage et saadant Lovforslag med største Glæde, thi jo flere Foranstaltninger der af Lovgivningsmagten kan træffes for at kontrollere vor Smørproduktion, jo mere vi kunne komme til at erklære, at den danske Smørproduktion er under Kontrol af den danske Stat, des mere Reklame er det for den danske Smørproduktion, desmere kan man i England benytte denne Omstændighed til at fremhæve, at vi gøre alt, hvad der staar i vor Magt, foretage alle de Foranstaltninger, der kunne bidrage til, at vort Smør kan fremkomme i den bedste Tilstand paa det engelske Marked.

Som sagt, jeg synes, det er lidt mær-